

धम्मन्ते, शीतकाले दिनान्तरे । वर्षासु च भुवः शोषे
सेक्तव्या रोपिता द्रुमाः । जम्बूवैतसवानोरकदम्बोदुम्ब-
रार्जुनाः । बीजपूरकच्छदीकालकुचाश्च सदाडिमाः ।
वञ्जुलो नक्तमालश्च तिलकः पनसस्तथा । तिमिरो
ऽन्नातकश्चैव षोडशानूपजाः स्मृताः । उत्तमं विंशति-
हस्ता मध्यमं षोडशान्तरम् । स्थानात्, स्थानान्तरं कार्यं
वृक्षाणां द्वादशान्तरम् । अभ्यासजातास्तरवः संस्पृशन्तः
परस्परम् । पत्रैर्मूलैश्च न फलं सस्यगच्छन्ति पीडिताः ।
शीतवातातपैरोगो जायते पाण्डुपत्रता । अष्टद्विंश
प्रवालानां शाखाशोषो रसक्षतिः । चिकित्सितमथैतेषां
शस्त्रेणादौ विधोषणम् । विडङ्गद्वयपङ्काक्तान् सेचयेत्
क्षीरवारिणा । फलनाशे कुलत्प्लवः माषैर्मृद्वैस्त्रिलैर्वैः ।
श्वेतशीतपयःसेकः फलपुष्पाभिद्वये । अविकाजशक-
चूर्णस्त्राटके द्वे तिलाटकम् । सक्तप्रस्यो जलद्रोणे गोमांसं
तलया सह । सप्तरात्रोषितैरैतैः सेकः कार्यो वनस्थितेः ।
वल्लीशुक्लावतानां च फलपुष्पाय सर्वदा । वासराणि
दश दुग्धभावितां बीजमाज्ययुतवस्तयोजितम् । गोमयेन
बद्धशो विरुक्षितं क्रौडमार्गपिशितैश्च धूपितम् । मत्स्य-
न्यकरवसासमन्वितं रोपितं च परिक्रमितावनौ । क्षीर-
संयुतजलावसेचितं जायते कुसुमशुक्लमेव तत् । तिलि-
डोत्पि करोति वल्लरीं ब्रीहिभाषतिलचूर्णं सङ्गृहीतम् ।
पूतिमांससहितैश्च सेचिता धूपिता च सततं हरिद्रया ।
कपित्थवल्लीकरणाय मूलान्यास्कोतधात्रीधववासकानाम् ।
पलाशिनीवैतससह्यं वल्लीश्यामातिसङ्गैः सहिताष्टमूली ।
क्षीरे श्वेते चाप्यनया सुशीते नालाशताख्यं तु कपित्थ-
बीजम् । दिने दिने शोषितमर्कपाकैर्मांसं विधिस्त्वेष
ततो ऽधिरोग्यम् । हस्तायतं तद्विषुषं गभीरं खात्वा ऽ
वटं प्रोक्तजलावपूर्यम् । शुष्कं प्रदग्धं मधुसर्पिषा तत्
प्रलेपयेद्भस्मसमन्वितेन । चूर्णैर्हितैर्मांसतिलैर्वैश्च प्रपूरये-
न्मृत्तिकायान्तरस्थैः । मत्स्यमिश्राम्भःसहितं च हन्याद्
यावद्दुधनत्वं सस्यपागतं तत् । उष्णं च बीजं चतुरङ्गुलाधो
मत्स्याम्भसा मांसजलैश्च सिक्तम् । वल्ली भवत्वाशु शुभ-
प्रवाला विस्फापनी मण्डपमावृणोति । श्वेतशोऽङ्गोक्षस-
म्भूतफलकल्केन भावितम् । एतत्तैलेन वा बीजं स्नेहा-
तकफलेन वा । वापितं करिकोन्मिश्रं मृदि तत्त्वणजन्म-
कम् । फलभारान्विता शाखा भवतीति किमङ्गुतम् ।
स्नेहातकस्य बेलानि निष्कुलीकृत्य भावयेत्प्राज्ञः । अ-
ङ्गोक्षहिज्जुलाङ्गिष्ठायायां सप्त कलैवम् । माहिप्रभोमय-

वृष्टान्यस्य करीषे च तानि निक्षिप्य । करकाजलमृद्योगे
न्युप्तान्यङ्गा फलकराणि । ध्रुवमुदमूलविशाखा गुरुभं
अवयवस्तथाश्विनी हस्तम् । उक्तानि दिव्यदग्भिः पादप-
संरोपणे भावि ।

आरामशीतला स्त्री आरामे तन्मध्ये शीतला । सुगन्धि-
पत्रयुक्ते वृक्षभेदे राजनि । “आरामशीतला तिल्ला शीतला
पिचहारिणी” वैद्यः ।

आरामिक त्रि० आरामे तद्वृक्षे नियुक्तः ठक् । उद्यानपाले
आराल त्रि० ईषदरालम् प्रा० स० । ईषत्कुटिले तारका०
इतच् । आरालितः ईषत्कुटिलिते त्रि० ।

आरालिक त्रि० आरालं कुटिलं चरति ठक् । १ पाचके
२ कुटिलचारिणि च । धनलोभेन परप्रेरितोहि पाचकी-
विषादिसंस्पृष्टं पचतीति तस्य कुटिलचारित्वम् । अतो-
राज्ञा यथामृता पाचकानियोज्यास्तदुद्दर्शितम् सुश्रुते
यथा “रिपवो विक्रमाक्रान्ता ये च स्वेऽकाल्यतां गताः ।
सिद्धन्तवः क्रोधविषं विवरं प्राप्य तादृशम् । विषैर्निह-
न्युर्निपुणं नृपतिं दुष्टचेतसः । स्त्रियो वा विविधान्
योगान् कदाचित्पुत्रभोगेच्छया । विषकान्योपयोगाद्वा
क्षणाज्ज्ञादस्वद्वारः । तस्माद्द्वयेन सततं विषाद्रक्ष्यो
नराधिपः । यस्माच्च चेतोऽनित्यत्वमश्वत् प्रापितं नृणाम् ।
न विश्वस्यात्ततो राजा कदाचिदपि कसचित् । कुलीनं
धार्मिकं क्षिप्रं सुभृतं सततोत्थितम् । अलुब्धमशं
भक्तं कृतज्ञं प्रियदर्शनम् । क्रोधपाशं मात्सर्यं सदा तस्य-
विवर्जितम् । जितेन्द्रियं क्षमावान् शुचिं शीलदयान्वितम् ।
मेधाविनमसंश्रान्तमनुरक्तं हितैषिणम् । पटुं प्रगल्भं
निपुणं दक्षं मायाविवर्जितम् । पूर्वोक्तैश्च गुणैर्युक्तं नित्यं
सच्चिदागदम् । महानसे प्रवृद्धीत वैद्यं तद्विदुर्पूजि-
तम् । प्रसन्नदिग्देशकतं शुचिभास्वं महच्छुचि । सजा-
लकं गवाक्षाद्यमात्सर्यनिषेवितम् । विक्रमस्वप्नसंस्पृष्टं
सवितानं कृताञ्जनम् । परीक्षितस्त्रोषुरूपं भवेच्चापि
महानसम् । तत्वाध्यक्षं नियुञ्जीत प्रायोवैद्यगुणान्वितम् ।
शुचयो दक्षिणा दद्या विनीताः प्रियदर्शनाः । संविभक्ताः
सुमनसो नीचकेशनखाः स्त्रियाः । स्नाता वृद्धं संयमिनः
कतोष्णीषाः सुसंयताः । तस्य चाज्ञाविधेयाः सुर्वविधाः
परिकर्म्मणः । आहारस्थितयश्चापि भवन्ति प्राणिनो
यतः । तस्मान्महानसे वैद्यः प्रमादरहितो भवेत् ।
माहानसिकवोदारः सौपौदनिकपौषिकाः । भवेद्युवैद्यव-
शमा ये चाप्यन्ये तु केचन । इज्जितज्ञो मनुष्याणां